

Vastine Juha-Pekka Turusen kirjoitukseen

Helsingin kaupungin kaupunkisuunnitteluviraston vuorovaikutussuunnittelija **Juha-Pekka Turusen** artikkelissa, joka ilmestyi 28.10. Haagalaisessa 8 otsikolla "Isonnevantien asemakaava loppusuoralla" mainitaan, että "Isonnevantie 26:n edustaja toi esille edelleen tyytymättömyyden ehdotuksesta rakentaa nelikerroksiset kerrostalot Isonnevankujan ja Eliel Saarisen tien kulmaan." Asia pitää paikkansa.

Eliel Saaristentien ja Isonnevankujan risteyksessä olevan puiston rakentaminen tuntuu käsittämättömältä. Paikka on liikenteellisesti erittäin "hankala". Puisto tulisi säilyttää kaistana, joka rajaa vanhan Haagan täydennysrakentamiselta, sillä uudet rakennukset tulevat joka tapauksessa edustamaan omaa aikaansa. Niinpä kyseinen kerrosala voitaisiin siirtää Eliel Saaristentien pohjoispuolelle Eliel Saarisenpuiston länsipuolelle, jossa liikenneongelmia ei ole. Tällöin puisto voidaan säilyttää ja sitä voidaan kehittää kestävien arvojen mukaisesti.

Edellä mainittu puisto on myös tärkeä viihtyisyystekijä Isonnevantie 24:n ja 26:n asuntojen (50 kpl) asukkaille. Asuntojen olohuoneet ja parvekkeet avautuvat kohti

em. puistoa, etelään. Kaapeahkoon omaan pihaan rajautuu ikivihreä luonnonpuisto, joka tekee pihasta viihtyisän ja turvallisen lapsille. Puisto suojaa pihaa ja rakennuksia liikenteeltä ja sen pölyltä. Mikäli puistoon rakennetaan asemakaavan ehdotuksen mukaiset rakennukset, eivät Isonnevantie 24:n ja 26:n alimpien kerrosten asukkaat eivätkä pihalla leikkivät lapset tule näkemään aurinkoa ainakaan talvis aikaan.

Me Isonnevantie 24:n ja 26:n asukkaat ja edustajat katsomme, etteivät alueen suunnittelijat missään vaiheessa ottaneet huomioon mielipiteitämme Isonnevankujan ja taloyhtiöttemme välisen puiston käytöstä. Koko suunnitteluvaiheen ajan on korostettu "alueen asukkaiden kuulemista asiassa" ja joissain tapauksissa onkin pieniä muutoksia saatu aikaan. Sen sijaan kyseisen puiston kohdalla suunnittelijat ovat pitäneet oman päänsä ja siirrelleet yhtä tai kahta taloa mielivaltaisesti puistossa sen eri sivuille tai kulmaan.

Se, mitä suunnittelijat eivät ole korostaneet, on melu-alue, jolle rakennukset sijoitetaan. He ovat korostaneet aina sitä, miten paljon uudet

rakennukset tulevat helpottamaan meidän meluongelmaamme. Uudet talot rakennetaan siis ikään kuin vanhojen talojen meluvalliksi.

Erikoisin seikka suunnittelussa on huitaisemalla tehty liikennesuunnittelu, mihin liittyy kyseisten uusien talojen liikehuoneistojen asiakaspaikoitus. Nyt siihen on ilmeisesti jo havahduttu – siis jo näin aikaisessa vaiheessa – ja asia annettu "kotiläksyksi". Ongelma tul-taneen ratkaisemaan siirtämällä taloja Isonnevankujan reunasta muutama metri pihaan päin, jolloin viheralue entisestään pienenee tai häviää kokonaan, sillä myös asukkaiden autojen parkkipaikat sekä lasten hiekkalaatikko, mattojen tamppaustelineet ym. vievät oman tilansa. Pari puuta uuden tontin pohjoisreunalla ei ole mikään kasvillisuusvyöhyke. Myös uusien talojen asukkaiden ajoneuvoliikenne talojen pihoihin ja sieltä pois on jäänyt suunnittelijoilta selvittämättä. "Sitä ei ole vielä mietitty" oli suunnittelijan vastaus alueen asukkaille aiemmin järjestetyssä tilaisuudessa.

Koko alueen liikenteestä tulee täydellinen kaaos varsinkin ruuhka-aikoina ja talviliikenteessä!

Isonnevan aluetta on

suunniteltu "oululaisittain" eli puisto muutetaan asuin-alueeksi ja uusi puisto rakennetaan täyttömaalle (= jätekasalle). Meneehän sieltä Isonnevankujalta vielä kolme tammeakin "pyöreän tontin" alta, mutta johan ne ehtivät siellä monta vuotta maisemaa pilatakin.

Me allekirjoittaneet katsoimme, että ainakin tämän pienen puiston osalta rakentaminen tulee pohtia uudelleen.

Tarkko Jaanto
Isonnevantie 26:n hallituksen puheenjohtaja
Leena Lindström
Isonnevantie 24:n hallituksen puheenjohtaja
Kari Lounatmaa ja Antero Repo
Isonnevantie 26:n asukkaita
Jarmo Virta
Isonnevantie 26:n hallituksen jäsen ja liikkeenharjoittaja

Alkuperäinen kaupungin-suunnitteluviraston vuorovaikutussuunnittelija Juha-Pekka Turusen artikkeli löytyy tarvittaessa nettisivuilta www.haagalainen.com lehden numero 8 kohdalta.

Toimitus

Vastuu lähimmäisestä kuuluu jokaiselle

Se, miten huolehdimme ikäihmisistämme on mitta siitä, miten onnistunutta yhteiskuntapolitiikkamme on kokonaisuudessaan. Vanhuus on vaihe ihmisen elämässä joka tulee jokaiselle vastaan, jos olemme onnekkaita. Ja silloin, kun apua tarvitsee, on sitä myös saatava. Lähimmäisistä huolehtiminen on myös mitta välittämislle ja yhteisöllisyydelle, jotka ovat tärkeitä asioita meille kaikille.

Lääninhallitusten hiljattain julkistamat tiedot vanhusten laitoshoidosta paljastivat monia erittäin vakavia ongelmia, jotka on ripeästi kitkettävä. Uusin koko vanhusten laitoshoidon käsittelevä laaja arvio sen sijaan osoittaa laitoshoidon kokonaisuudessaan laadultaan parantuneen. Toimintatavat ovat muuttuneet iäkkäiden toimintakyvyn säilyttämistä edistävään suuntaan, kuntoutusta edistävä hoitotyö on lisääntynyt ja uni- sekä psyykenlääkkeiden käyttö on vähentynyt. Kehittämistyötä on tietenkin paljon jäljellä, mutta on erityisen tärkeää antaa julkisessa keskustelussa tukea vanhustenhuollon henkilöstölle, jotka tekevät inhimillisesti tärkeää ja hyvää työtä.

Yksinäisyys ja yhteisöllisyyden puute ovat vähintään yhtä suuria ongelmia kuin palveluiden saavutettavuus. Laitoshoidossa lääkkeellä ei voi korvata hoitajaa, eivätkä hoitajat ole pelkkiä käsipareja. Jo pelkkä läsnäolo ja seurustelu ovat tehokkaita hyvinvoinnin edistäjiä. Kaikkea vastuuta ei voi sysätä yhteiskunnan harteille. Siksi omaisten ja läheisten merkitystä ei voi korostaa liikaa. Vastuu lähimmäisistä huolehtimisesta kuuluu meille jokaiselle.

Helsingissä on paljon tekeillä ihmisten palveluiden kehittämisessä. Työtä on tehtävä yhdessä. Tässä työssä olennaisia arvoja ovat inhimillisuus ja itsemääräämisoikeus.

Ikääntyneiden hoivassa laitosvaltaisuuden vähentäminen ja omaishoidon sekä kotihoidon tukeminen ovat sekä taloudellisesti että inhimillisesti perusteltua. Sairaala ei saa olla kenenkään koti. Helsingissä tarvitaan nykyistä enemmän mahdollisuuksia saada hoivaa ja apua kodinomaisissa olosuhteissa. Me ihmiset olemme erilaisia ja siksi tarvitaan valinnanmahdollisuuksia. Hoivaa ja apua on saatava lisää, kun avuntarve lisääntyy ja ikää karttuu. Päämääränä on, ettei kenenkään tarvitse toimintakyvyn muuttuessa muuttaa hoitopaikasta toiseen.

Hyvä vanhustenhuollon kehittämistä vauhdittava taho on mainio vanhusneuvostomme, jota meidän päättäjien ja virkamiesten on syytä kuunnella entistäkin tarkemmin. Kyse ei ole tietenkään vain palveluista, vaan siitä, että kotikaupunkimme Helsinki on kaikenikäisille hyvä paikka asua ja elää.

Helsinki valmistautuu myös vauhdilla pitkään odotetun kotikuntalain muutokseen. Jatkossa sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköissä hoidossa olevilla on mahdollisuus itse valita kotikuntansa. Tämä on hyvä uutinen monelle ikäihmiselle, joka nyt pääsee muuttamaan läheistensä lähetyville.

Rauhallista joulun odotusta kaikille Haagalaisen lukijoille toivottaen

Sari Sarkomaa (kok)
Kansanedustaja
Helsingin kaupunginvaltuutettu
www.sarisarkomaa.fi

Roskis-seminaarin antia

Toden totta Pohjois-Haagan Yhteiskoululla oli terhakka joukko keskustellessa roskaamisesta ja sen estämisestä 11. marraskuuta Haagan Kokoomuksen järjestämässä tilaisuudessa. Pohjustukseksi kuultiin Antti Lanamäen ja Juhani Pirtti-niemen alustukset roskistilanteesta Haagassa ja ennen muuta puistoissa ja ulkoilu-alueilla. Ongelmaksi koettiin se, että erilaista roskisiin kuuluvaa materiaalia: karkkipaperit, muu paperisilppu, lehdet, pullot, tölkit, tupakan tumpit ja koirankakat, on enemmän maastossa kuin roskiksissa. Ikävintä on se,

että koirien jätöksiä on kyllä kerätty muovipusseihin, mutta ne on sitten yritetty piilottaa puiden ja kivien alle. Näitä pusseja löytyy kevätsiivouksien yhteydessä sadoittain.

Pohdittiin yhteisesti miten tilanne voitaisiin korjata? Mahdollisuuksia nähtiin kolme: valistus, sanktiot ja lisää roskiksia oikeisiin paikkoihin. Todettiin, että valistus puree pieneen joukkoon ja sitä on jatkettava ja tehostettava. Sanktiot eri maissa ovat varsin kovia. Esimerkiksi roskan heitto kadulle Tokiossa maksaa 250. Meilläkin ollaan varmaan

hiljalleen menossa tähän suuntaan kaduilla, mutta puistot ja ulkoilualueet ovat vaikeita valvottavia. Tuo roskisten lisääminen todettiin yhteiseksi toiveeksi ja tavoitteeksi.

Paikalla oli kaupungin edustajana ylläpitovastaava **Pekka Engblom**. Hän kertoi miten kaupunki noita roskiksia suunnittelee, kilpailuttaa tekijät, teettää ja sijoittelee. Tavoitteet ovat yhteiset, mutta silti tuntuu, että sijoittelussa ja määrissä ei ole onnistuttu. Engblom oli hiukan hämmästynyt siitä, että nyt koolla oleva joukko oli näin voimakkaasti vaatimassa li-

sää roskiksia. Hän kertoi, että palautepostiin on tullut 27.000 viestiä, mutta niistä vai yksi on tullut Haagasta ja koskenut roskisten määrää tai sijoittelua! Tästä voisi päätellä, että haagalaiset eivät ole valittavaa porukkaa.

Engblomin esityksestä selvisi, että ottamalla perustellusti kantaa roskisten lisäämiseen ja sijoitteluun, se myös noteerataan HKR:ssa ja hoidetaan kuntoon. Kävi myös selväksi, että sijoittelu ei aina ole kovin yksinkertaista, sillä roskikset on voitava myös tyhjentää. Tämä edellyttää, että paikalle pääsee autolla ja myös talvella. Sitten on vielä otettava huomioon se, että HKR vastaa vain puistoalueista ja ulkoilureitit ovat liikuntaviraston hoidossa. Seminaarin lopuksi päädyttiin ehdotukseen, että toivomukset ja parannusehdotukset voidaan lähettää suoraan HKR:n palautesivuille www.hkr.hel.fi ja suorittaa sitten yhdessä katselmus sekä tehdä tarvittavat korjaukset.

Niin Engblom kuin kaikki osallistujat näkivät erittäin tärkeänä sen vapaaehtoistyön jota kaupungin eri osissa roskaamisen estämiseksi roskien siivoamisessa tehdään. Tuhannet kaupunkilaiset osallistuvat joka kevät siivoustalkoisiin joihin HKR toimittaa välineet. Se on todella merkittävä apu kau-

pungille. Erityismaininnan ansaitsee Pohjois-Haagasta lähtenyt ja siellä vireästi toimiva Roska päivässä -liike. Tähän voi tutustua netissä www.roskapaivassa.fi.

Jokainen meistä voi toimia siistimmän Haagan puo-

lesta. Ollaan esimerkkinä ja tehdään se vaikkapa keräämällä roska tai pari päivässä. Vai pitäisikö meillä ottaa käyttöön tuo Tokion malli.

Antti Lanamäki
Haagan Kokoomuksen pj.

Opetusneuvos Juhani Pirttiniemi alustaa yleisölle Roskis-seminaarissa.